

החזק ויאמץ ליבך - התחזקות באמונה

סימנים ומסרים מיוחדים מהקב"ה לפני בוא הגאולה
מניפת הקורונה!



איגרת חיזוק

מאת ע"ה דוד הנגיה פינטו הי"ו בלאאמו"ר הרה"צ רבי משה אהרון פינטו זצ"ל
ונכד הצדיק המלוב"ן רבי חיים פינטו זצוק"ל
אשדוד - רעננה

ערב חג השבועות ה'תש"פ

דברי תורה אלו לע"נ הנפטרים שנלב"ע בעקבות הנגיף ז"ל ולרפואת כל חולי ישראל שיחי'

ברשות מורי ורבותי.

אני מודה להקב"ה, על שגילה לי לפקוח את עיני להבין כמה דברים בענין הגאולה, ובענין המגיפה הנוראה הזאת שהגיעה לעולם, הנקראת "קורונה". לא מדובר במגיפה הנמצאת באיזור מיוחד, או בעיר או בארץ מסויימת, אלא מגיפה שמקיפה את כל העולם. וכיון שכך יש כאן מסר מיוחד מהקב"ה. לאו דווקא ענין של מציאת תרופה או חיסון גשמי כנגד המגיפה, אלא דווקא תרופה וחסון רוחני.

ובוודאי שאנו מתפללים לפני הקב"ה שיהיה חיסון למגיפה הזאת בעזהש"ת והיא תתבטל, זאת משום שהיא הביאה לעולם חללים רבים. ולא עוד, אלא שבעוונות הרבים גם בתי הכנסת סגורים, מוסדות הלימוד סגורים, פחד גדול אופף את העולם, ושגרת החיים אינה רגילה כלל. הסכנה עדיין לא חלפה ועדיין לא מצאו שום תרופה, ובכל יום אנשים ממשיכים למות רח"ל, ואנשים נוספים נדבקים ונעשים חולים, והדבר אינו נגמר.

הרי שלאור כל זאת יש כאן מסר מהקב"ה. ואם אנו לא נתייחס למסר הזה, ה' ישמור מה שעלול להתרחש. אולי התפילה שלנו תתקבל, וה' רחום וחנון ברוגז רחם תזכור. ואולי גם נמצא תרופה, ואולי גם נמצא חיסון כנגד הנגיף הזה. אבל מי יודע לאיזו תקופה יימצא החיסון ומה יהיה לאחר מכן?!

שכן, אם המסר לא יהיה מובן ולא נדע מדוע המגיפה באה, וכיצד צריכים לתקן אותה, אז אולי רח"ל תבוא לאחר מכן מגיפה נוספת שלא נדע ח"ו, שגם לה נקרא בשם 'קורונה', אבל היא תהיה יותר מסוכנת. שהרי לקורונה יש ענפים רבים. היא עוברת מגבול לגבול ועולה למעלה עוד ועוד, ובכל פעם מוצאים לה שם אחר.

משום כן, צריכים אנו לדעת באר היטב כי הקב"ה נותן לנו כאן מסר גדול, שכן אנחנו בוודאי נמצאים כיום לקראת הגאולה, וכידוע לקראת הגאולה העתידה יתקון העולם במלכות ש-די.

דרך חיים ותוכחות מוסר (העולין מן הדברים), להתחזק בהם בעת הזאת, קודם בוא הגאולה:

בכל שבת המלאכים ממליכים את ה' ונותנים כתר מלכות בראשו ביחד עם בני ישראל קבוצי מטה. וזהו רצון הקב"ה שבני ישראל ימליכו אותו ויתנו לו כתר מלוכה. וזהו הרמז במגיפת הקורונה, כי קורונה בלועזית הוא כתר. וכאשר הגיעה אלינו הקורונה, הרי שבוודאי עתה הוא הזמן הזה קודם הגאולה, שהמלכות של הקב"ה והכתר שלו יהיו שלמים. ואת השלימות הזאת אנו עושים כשמחברים את כל העשר ספירות, מ'כתר' שלמעלה ועד 'מלכות' שלמטה, וכך תהיה מלכותו של הקב"ה שלימה.

ולכן נצטוינו בתורה פעמים רבות על שמירת שבת קודש, כי מלכות הקב"ה ניכרת בעיקר בשבת קודש. וגם שבת מלשון תשובה, כי על ידי תשובה שלימה יכולים אנחנו להכניס אורות בכל העולמות ולקרר את הגאולה. ולכן

ואם הוא מתעורר הקב"ה יסייע לו, כל זאת בתנאי שאינו כופר ממש בהקב"ה. שכן אדם שכופר בהקב"ה הוא מפסיד לגמרי את הניצוץ הקדוש הזה.

בחטא עץ הדעת אדם וחווה עירבו טוב ורע ועירבו את שם הוי' ואת האותיות שבהם נבראו ב' העולמות. וכי אז הקב"ה נתן ליעקב אבינו שבטי י-ה, כדי שעל ידי השבטים שהם עדות טובה לישראל שבני ישראל יעסקו בתורה, ועל ידי זה הם יקשרו את היו"ד ביחד עם הה"א, ויקשרו את שני העולמות.

תקופה זו, הינה תקופה קשה אמנם, אבל יחד עם זאת ניתן מאוד להתחזק בה בקבלות טובות, כמו שמצינו אכן אנשים שהתחזקו בתפילות, שקיבלו עליהם שמירת שבת וטהרת המשפחה. לצד אנשים שהחלו לשמוע יותר שיעורי תורה. שכן אנשים לא יוצאים מהבית, ואינם עסוקים כמעט בדברים אחרים, ויש להם זמן די והותר לחשוב על תורה ותפילה ושמירת המצוות, כמו אנשים שאמרו 'גיליתי שיש בורא עולם ויש דין ויש דיין', וכך התחזקו בתורה ובמצוות.

כידוע, כל הנשמות היו במתן תורה, ולכן לכל יהודי יש כח לשוב בתשובה מהכח של 'אנכי ה' אלוקיך', כי לכל יהודי יש ניצוץ קדוש שקושר אותו עם הקב"ה. ואפילו אדם רשע גדול יש לו ניצוץ שמקשר אותו אל הקב"ה,



בגימט' 367, ואם נוסף לכך את שלושת האבות, אברהם יצחק ויעקב שבזכותם אנו מתפללים להוושע, זה בגימט' 370 כמנין קרע. כלומר, כיצד נוכל לקרוע את רוע הגזירה, על ידי זכותם של שלושת האבות אברהם יצחק ויעקב.

להילולא הגדולה לכבודו של רשב"י לצערינו לא התאפשר השנה להגיע לצינונו הק' במירון. ואולם כוחו של רשב"י גדול מאוד, שכן הוא אמר יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין. ואלו הם האורות שלו, והתורה שלו, תורה עם אורות שיורדת מלמעלה, מ'כתר' ועד למטה, עד 'למלכות', אורות בתוך הצינורות, ועל ידי זה מגיע השפע עד לקברו הקדוש של רשב"י. ועל כן גם שלא היה ניתן להגיע לקברו בהילולא, אזי גם ממרחקים התורה שלו וכוחותיו מאירים ומשפיעים על כל ישראל, וניתן להתפלל ולבקש על המגיפה שתפסיק בזכות רשב"י.

ידועים דברי הרמח"ל שכתב כי לפני הגאולה יסגרו בתי הכנסת וכל האורות ירדו דרך בית המקדש של למעלה. ואמנם, כיום נמצאים אנו בתקופה זו. אין לנו עדיין בית מקדש, ומתקיים בנו 'הנה זה עומד אחר כתלינו', וכיום, כשבתי הכנסת שלנו סגורים ומסוגרים בגלל המגיפה, וכל האורות שלנו, החלונות הקטנים שהם בתי הכנסיות ובתי המדרשות כולם סגורים, אז וודאי נמצאים אנו בזמן המתאים ביותר בו הגאולה צריכה לבוא. ואם כן באמת הזמן מתאים כעת ביותר, קודם בוא הגאולה לבקש כבר שיפתחו בתי הכנסיות ובתי המדרשות, והגאולה בוא תבוא בב"א.

חז"ל אמרו (שבת פט ע"א) בשעה שמושה רבינו ע"ה עלה למרום לקבל את התורה מהקב"ה, המלאכים התנגדו לו, וכי אז משה רבינו ערך ויכוח עם המלאכים, ולבסוף הוא ניצח את המלאכים והוריד את התורה לארץ, לעם ישראל. ולא עוד, המלאכים הודו לו על כך שהוא ניצח אותם, עד שכל המלאכים נתנו לו מתנות, כמו שאומר הכתוב (תהילים סח, ט) 'עלית למרום שבית שבי', לקחת מתנות באדם'. פי', משה רבינו לקח מן השמים גם את התורה שבכתב וגם את התורה שבע"פ שהם סודות התורה, ומה הם סודות התורה, מביא הזוהר הק' כי תיבת שב"י היא נוטריקון שמעון בר יוחאי, הוא התנא האלוקי רשב"י שאנו מתקריבים בעזה ש"ית ליום ההילולא שלו בל"ג בעומר.

ואודות כך איתא, כי רשב"י אמר על עצמו, כי קודם הגאולה החיבור שלו יתגלה, ובזכות החיבור שלו, אפילו באם לא לומדים אותו, תבוא הגאולה. אנחנו נמצאים היום ממש לקראת הגאולה, והקב"ה מכין אותנו לכך. ואמנם כדברים הללו אנחנו רואים היום, בפרט בתקופה הקשה בה אנו מצויים היום. אנשים רבים חוזרים בתשובה, אנשים רבים מתחזקים בלימוד התורה, ואמנם רבים התחזקו בתפילות, לצד אנשים רבים שקיבלו

תסגור את הפה! דהיינו, אדם שמדבר לשון הרע הוא מביא רח"ל למגיפות, וכיצד ניתן למנוע את המגיפה? על ידי פיטום הקטורת, על ידי פי - תום, על ידי שאומרים פיטום הקטורת, אבל בעיקר על ידי שסוגרים את הפה מדיבורים של לשון הרע.

במגיפה זו ישנם אנשים שנאלצים להכנס לבידוד. אבל צריכים לדעת, כי הכל מאת ה'. שכן, גם כשאדם נמצא לבדו בחדר בודד

אמירת פיטום הקטורת היא סגולה כנגד עציירת המגיפה.

שכן פיטום היא שתי תיבות מחולקות. פי טום. וכוונתו תם וסגור, כלומר תסגור את הפה! דהיינו, אדם שמדבר לשון הרע הוא מביא רח"ל למגיפות, וכיצד ניתן למנוע את המגיפה? על ידי פיטום הקטורת, על ידי פי - תום, על ידי שאומרים פיטום הקטורת, אבל בעיקר על ידי שסוגרים את הפה מדיבורים של לשון הרע.

בבידוד, אין לו לפחד כלל כי הקב"ה נמצא איתו. וכרמז לדבר: בידוד עולה בגימטריא כמנין שם הוי'. דהיינו, בי אדוני, הקב"ה נמצא עמדי, ולכן לא אירא רע כי אתה עמדי גם בבידוד. וכידוע, כשנמצאים בבידוד מתקשרים יותר אל הקב"ה, ויותר מכירים בהקב"ה ועושים יותר חשבון הנפש, ואז מתקנים את כל הפגמים ושבים אל הקב"ה.

כיום, כאשר אנו עומדים ממש לפני הגאולה השלימה, יש לנו את התורה, ואת כח התורה שבכוחה לבטל הכל. ולכן אומרים קר"ע שט"ן כהכנה לספירת ט"ו כמנין י"ה, שזה הזמן המוכשר לחבר את שני העולמות, י' וה' עם הקב"ה ולהמליך את ה' במלכות אחת. ו ה ר מ ז , ק ו ר ו נ ה

מתפקידנו לחבר את שני העולמות, י' עם ה', ואז נקיים קר"ע שט"ן! וכאשר נעשה זאת הכל מושלם ומחובר והגאולה תבוא. ולכן הקב"ה שלח לנו את המסר הזה, את הקורונה, את הכתר הזה, לחבר את השם הקדוש, ולהמליך את ה' גם בעולם הזה למטה, כדי לקרב ביותר את הגאולה העתידה שתבוא בב"א.

הכתוב אומר ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. קראנו מלשון קורונה. ועלכך יש לנו לבקש מה' שיושיע אותנו מהקורונה. אבל כיצד נושע? על ידי היום, היום אם בקולו תשמעו. כמו שאמר המשיח לרבי יהושע בן לוי, אם תשמעו בקול הקב"ה אני מגיע כבר היום לגאול את ישראל. אבל יחד עם זה עלינו לבקש לעולם ה' דברך נצב בשמים, באם נגזרה עלינו מגיפה, אני ה' תשאיר את הגזירה בשמים, ואם היא כבר ירדה לארץ, אזי תעלה אותה בחזרה השמימה ושתשאר בשמים מבלי לרדת לארץ.

בעונות הרבים, הקב"ה שלח לנו כזה נגף זעיר, לא מבול של אש או של מים, אלא יצור זעיר שאפילו לא רואים אותו בעיניים, אבל הוא עושה נזקים רבים, ורבים חללים הפילה, כל זאת כדי שנחיה באחדות האחד עם רעהו, ולא נדבר לשון הרע האחד על חבירו, וכך נתגבר על הצרה הגדולה הזאת.

ובפרט בימים הללו, ימי ספירת העומר, בתקופה של תיקון פטירתם של תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה. הקורונה הזאת גובה נפשות רבות. ללמדנו, כי אם לא נוהגים כבוד זה בזה, הסכנה עצומה ביותר ה' ישמור. ולכן צריכים להרבות באהבה וחיבה ורעות בין אדם לחבירו בזמנים אלו שבין פסח לעצרת, כדי לבטל לגמרי את המגיפה.

כידוע, דרכו של השטן להפחיד ולייאש את האדם, ולהחליש את כולנו מאמונה ובטחון בהקב"ה. אבל עלינו מוטלת החובה לנהוג להיפך. להתחזק באמונה ובטחון בהקב"ה, שכן זהו הכתר וזהו החיסון נגד הקורונה. וזאת המטרה של הקורונה שהגיעה אלינו, להכניס בנו בטחון בהקב"ה, להתפלל אליו ולהתחזק בתפילות.

והדברים מיוסדים על מה שכתב הבעש"ט הק' באגרתו. כשיש לאדם אמונה ובטחון בהקב"ה אזי מנגד הקב"ה גם מסייע לו ויש לו חסד מה'. אבל אם ח"ו לאדם אין אמונה ובטחון בהקב"ה והוא חושב רק על דינים וגזירות, אזי מידה כנגד מידה הדינים נדבקים בו רח"ל. ולכן צריכים מאוד ליזהר ולחשוב רק על חסדי השי"ת, ולא לחשוב על דינים, ואז ניצולים מהפחדים ומהדינים, מהגזירות ומהמגיפה, וזוכים לחסד מאת השי"ת, כמ"ש והבוטח בה' חסד יסובבנו.

אמירת פיטום הקטורת היא סגולה כנגד עציירת המגיפה. שכן פיטום היא שתי תיבות מחולקות. פי טום. וכוונתו תם וסגור, כלומר





כי הנה, עד עכשיו לא היה לי זמן קבוע לתפילה, שכן טרוד הייתי מאוד בעבודה, ובעשיית כסף, בנסיעות ובטיסות. אבל עכשיו אין מאומה! אין עבודה, אין נסיעות, אין טיסות ואין סדר, ולכן הסדר שלי הוא להתפלל, ולשמוע שיעורי תורה, ולאחר השיעור שוב להתפלל, ואני שמח על כך כי כעת ב"ה אני גם סופר בכל לילה ספירת העומר". ע"כ דברי האישי. ואם כן, התקופה הקשה הזאת הביאה דווקא להתחזקות גדולה ברוחניות אצל יהודים רבים.

ואמר לי כדברים הללו (ואמנם), לא רק הוא אמר כזאת, אלא מפי אנשים רבים שמעתי את אותם דברים):

"כבוד הרב, שווה לי שאני נמצא בבית בבידוד, למרות שאני עושה כיום פחות כסף מאשר תמיד. שכן, לפחות גיליתי שיש בורא עולם ויש דין ויש דיין, אשר יכול בכוחו לעצור את הכל. שהרי אם ברצונו, הוא יכול לעצור את הכל. וראיה לדבר, כי על ידי וירוס קטן שאפילו לא רואים אותו בורא עולם עצר את כל העולם כולו! אבל, עם כל זאת, אני שמח על כך, כי התחזקתי בתפילה.

עליהם שמירת שבת וטהרת המשפחה. כמו כן אנשים רבים שומעים יותר ויותר שיעורי תורה. וכל זאת למה? משום שכיום אנשים כמעט ולא יוצאים מהבתים. אנשים יושבים בבית וחושבים, וחושבים... שכן אינם מוצאים דברים אחרים לעסוק בהם, ואם כן יש להם זמן די והותר לחשוב על תורה ותפילה ושמירת המצוות, ולכן התחזקו בתורה ובמצוות.

ולאו משמועה בעלמא אני אומר את הדברים. אני רואה את הדברים משום שאני חי את זה, ואף סיפור יכול אני לספר אודות כך. יהודי עשיר מופלג התקשר אלי (אתמול)

עבודת בני ישראל בכל הדורות, חיבור העולמות באותיות י-ה

מצרים'.

ועד כדי כך, בני ישראל הגיעו למעלה עילאית במתן תורה, עד שחז"ל אומרים (שבת פח ע"ב) כי כאשר שמעו במתן תורה את קול ה' בדברה הראשונה הם מתו, כמו שאומר הכתוב (שיר השירים ה, ו) 'נפשי יצאה בדברו', וכי אז הוצרכו מלאכי השרת לרדת ולשפוך עליהם טל שבו עתיד הקב"ה להחיות מתים, כמו שכתוב (תהילים סח, י) 'גשם נדבות תניף אלוקים נחלתך', והטל הזה החיה אותם בחזרה וחזרו לחיים, ויכלו לשמוע את הדברה השניה.

ובהיותי בזה, לכאורה יש לשאול, מדוע באמת 'נפשי יצאה בדברו'. מדוע הקב"ה הוצרך להמית את בני ישראל במתן תורה. וכי לא יכלו לשמוע את קול השי"ת ולהשאר בחיים. וכי תימא כי לא יכולים לשמוע את קול ה' ולהמשיך לחיות, והרי הם הגיעו למעלה עליונה, ואם כן יכלו כן להשאר בחיים, ולמה מתו, עד שהזקקו לטל של תחיה.

ובביאור הענין. כידוע אדם אינו יכול לראות את הקב"ה ולהשאר לחיות, שכן הכתוב כבר אומר (שמות לג, כ) 'כי לא יראני האדם וחי'. וכבר ידועים דברי חז"ל (זוהר חדש בראשית יח, א) כי בשעת מתן תורה, כאשר הקב"ה אמר 'אנכי ה' אלוקיך', היו אז במתן תורה כל הנשמות של כל בני ישראל מאז ומקדם ועד שיבוא המשיח. הן צדיקים היו שם, וגם בינונים וגם רשעים, וכל מי שיש לו נשמה היה שם, איש לא נעדר, וגם אנחנו כולנו היינו שם כידוע.

וכיון שהקב"ה ירד על הר סיני ליתן את התורה, הוא רצה לגלות ולהראות את עצמו בפני כל הנשמות שהיו שם ולומר אנכי ה' אלוקיך. אבל הרי מאידך גיסא נאמר 'כי לא יראני האדם וחי', וכיצד יתכן הדבר. אבל כידוע, כולם שמעו את קול ה' אנכי ה' אלוקיך, ובאותה שעה כל העולם כולו השתתק (שבת פח ע"א) ודומיה גדולה שררה בכל העולם כולו כאשר ה' אמר אנכי.

ולכן כאשר הקב"ה אמר 'אנכי' לכל בני ישראל, כשכל הנשמות היו שם, אזי באותה שניה כל עם ישראל בכל הדורות כולם ראו

הארץ, והודו בפה מלא כי ה' הוא המלך, כמו שנאמר לאחר מכן (שם, יח) 'ה' ימלוך לעולם ועד'. ולא רק כל העמים פחדו והמליכו את הקב"ה למלך על כל הארץ, אלא אפילו פרעה הרשע שכל העת כפר בהקב"ה, ואמר (שם, ה, ב) 'מי ה' אשר אשמע בקולו', גם הוא הודה עכשיו כי הקב"ה הוא האלוקים, כמו שאמר (שם, טו, יא) מי כמוכה באלים ה'.

אבל בעוונות הרבים, לאחר שבני ישראל יצאו ממצרים הם חטאו שוב. שכן כאשר הם הגיעו לרפידים, שם רפו ידיהם מדברי תורה (במרות ה' ע"ב) ונחלשו בלימוד התורה, וכי אז רח"ל בא עליהם עמלק, כמ"ש (שמות יז, ח) 'ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים'. וכל כך היתה טומאתו של עמלק גדולה, עד שהוא הפריד את השם הקדוש, ועירבב את האותיות י-ה עם האותיות ו-ה. ולכן נאמר עליו (שם, טז) 'כי יד על כל י-ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור', כי רק כאשר ימחה זרעו ושמו של עמלק יהיה השם שלם (תנחומא כי תצא ט), ומלכותו של ה' בכל משלה.

ואמנם, בני ישראל הבינו כי לא טוב להיות רפויים בדברי תורה, ולכן התחזקו שוב בתורה, וכך בעזה"ש"ת הגיעו לקבלת התורה מתוך רצון ותשוקה לקבל את התורה. כדברי הכתוב (שמות ט, ב) 'ויבואו מדבר סיני, ויחן שם ישראל נגד ההר', ואמרו חז"ל (מכילתא שמות יט) כי בני ישראל הגיעו להר סיני לקבל את התורה כאיש אחד בלב אחד.

ואכן, אני בטוח בזה, כדברי חז"ל, כי בכך בני ישראל תיקנו את הכל. תיקנו מ"ט ש"ט, ותיקנו את הרפ"ח ניצוצות שנפלו למצרים, ותיקנו את הרפיון של התורה שלהם, עד שאמרו חז"ל (ילקוט שמעוני שיר השירים תקפא) כי במתן תורה נעקר לגמרי יצר הרע מלבם. ובוודאי כל זה הגיע להם בסייעתא דשמיא, עד שבמתן תורה זכו ושמעו באוזניהם את קול ה' באומרו (שמות כ, ב) 'אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך

וכאשר מדברים על ספירת העומר, הרי שהדברים מבהילים על הרעיון. כי הנה, הספירה של יום רביעי (כ"ט בניסן), ארבעה עשר יום לעומר, היא ספירת קר"ע שט"ן, ולאחר מכן מגיעה הספירה של י-ה, חמשה עשר לעומר.

ומהו י-ה, שם שבו נבראו העולמות. העולם הזה נברא באות ה' והעולם הבא נברא באות י' (מנחות כט ע"ב), וזהו שאומר הכתוב (ישעיה כו, ד) 'כי בי-ה ה' צור עולמים'. באותיות י-ה הקב"ה צר את שני העולמות, את העולם הזה ואת העולם הבא.

ובביאור הדבר. כאשר בעוונות הרבים אדם וחוה חטאו ואכלו מעץ הדעת, אזי ירד בלבול גדול לכל העולם כולו. הכל נהפך, והרע והטוב התערבו זה בזה, וכי אז השטן יצא ממקומו כדי לקטרג. אמנם הקב"ה ברא את השטן כמו שברא את כל השרפים והמלאכים, אבל עד אז השטן היה רק בבחינת אחוריים דקדושה, בבחינת סטרא אחרא (ר' זוהר הקדמה, יד ע"א), צד אחר מוסתר ולא מקטרג בגלוי, ובוודאי שלא צד דקדושה. אבל באכילת עץ הדעת השטן יצא, והתעורר, ועורר את כל כוחות הטומאה, ואז הכל התערבב.

ואולם, הקלקול הזה לא נותר לשנים רבות, אלא רק עד לרדת בני ישראל לארץ מצרים. וכך כותב האר"י הק' ז"ל, כי כל אותם רפ"ח ניצוצות שאדם הראשון פגם בהם באכילתו מעץ הדעת ירדו למצרים, ובני ישראל ירדו לארץ מצרים כדי לתקן את כל הניצוצות הללו ולהעלות אותם שוב לשורשן, וכך לתקן את חטא עץ הדעת.

ואמנם, לאחר שתיקנו את אותם רפ"ח הניצוצות שנפלו לתוך הטומאה בארץ מצרים, יצאו בני ישראל ממצרים, וכי אז כל הגויים נרעדו ופחדו מהדר כבוד הקב"ה, כמו שאומר הכתוב (שמות טו, יד-טז) 'שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישיבי פלשת. אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל יושבי כנען. תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן וגו'. ואז כולם המליכו את הקב"ה למלך על כל





הרבים, ירד שוב השטן המקטרג משמי מעונים ושוב בלב את כל העולם כולו. ולכן כתוצאה מכך אנחנו עסוקים הלאה בעבודתנו לתקן את העולם במלכות ש-די ולהחזיר את העולם למצבו ולתיקונו הראשון.

אם כן, מכאן ואילך נבין ונשכיל במה שאמרנו כי הקב"ה ברא את שני העולמות באותיות י' ו-ה', כמ"ש 'כי ב-יה ה' צור עולמים', עולם הזה נברא בה"א, ועולם הבא נברא ביו"ד. ולא עוד, הקב"ה גם נתן ליעקב אבינו 'שבטי י-ה עדות לישראל להודות לשם ה' (תהילים קכב, ד), כדי שעל ידי השבטים שהם עדות טובה לישראל שבני ישראל יעסקו בתורה, על ידי זה הם יקשרו את היו"ד ביחד עם הה"א, ויקשרו את שני העולמות.

שכל הנשמות היו במתן תורה, אזי למדים אנו מכאן, כי לכל יהודי יש לו את הכח לשוב בתשובה מהכח הזה של 'אנכי ה' אלוקיך'. וראיתי בשם מרן הבעש"ט הקדוש זיע"א שאומר, שלכל יהודי יש ניצוץ קדוש שקושר אותו עם הקב"ה. ואפילו אם הוא הרשע הגדול ביותר בעולם אזי הניצוץ הזה מקשר אותו אל הקב"ה. ואם פעם יתעורר, אזי הקב"ה יעזור לו לשוב בתשובה שלימה. ברם, כל זאת בתנאי שהוא לא כופר ממש בהקב"ה. שכן אדם שכופר בהקב"ה הוא מפסיד לגמרי את הניצוץ הקדוש הזה. עכ"ק.

ואולם, כל המעלה הגדולה הזאת של בני ישראל שקיבלו במתן תורה, שרתה עליהם עד שהם חטאו ועשו את העגל. וכי אז בעוונות

היטב מי הוא בורא עולם, 'אנכי ה' אלוקיך', וכולם ראו את ה' כזאת ראה כמו שהיה בקריעת ים סוף, אז אפילו שפחה ראתה על הים מה שלא ראה הנביא יחזקל בן בוזי (מד' שכל טוב שמות טו, ב). ועד כדי כך היו גילויים לעם ישראל, עד שכידוע הקב"ה פתח שבעה רקיעים בשמים, וגם פתח עליונים ותחתונים (פסיקתא רבתי יתרו כ) וכולם ראו אותו הכיכוד אין עוד מלבדו ואין אלוקים זולתו. אבל כיון שאדם לא יכול לראות את ה' ולהשאר לחיות, כי לא יראני האדם וחי, לכן כשכולם ראו את השכינה הם לא יכלו לסבול זאת, ולשניה אחת כולם מתו, עד שהמלאכים החיו אותם בחזרה על ידי הטל.

אם כן, המורס לנו מהדברים הללו, כי מכיון

קורונה היא כתר. ליתן כתר מלכות בראש הקב"ה ולהמליכו לקראת בוא הגאולה

נקרא בשם 'קורונה', קראון. (ואף בשפת האידיש 'כתר' נקרא 'קרוין'). ואם כן, כאשר עתה הגיעה אלינו הקורונה, הרי שבוודאי עתה הוא הזמן הזה קודם הגאולה, שהמלכות של הקב"ה והכתר שלו יהיו שלמים לגמרי. שהרי במה נחשב המלך והכתר שלו בלא שיש לו עם, באם אין לו מלכות? ובמה נחשב המלך באם יש לו מלכות אבל אין לו כתר שלם? משום כן צריכים אנו עתה לעשות חיבור טוב בין כל הדברים הללו. וכדי שהחיבור יהיה מלמעלה (מהכתר) ועד למטה (עד מלכות), צריכים אנו לחבר את כל הספירות כולן.

ואמנם כאשר יבוא מלך המשיח העולם יהיה בבחינת שבת, ואז יהיה חיבור שלם בין הכתר למלכות. ולכן, הקב"ה מצווה בתורה פעמים רבות כל כך על שמירת שבת קודש, שהרי מלכות הקב"ה ניכרת בעיקר בשבת קודש. ולא עוד, אלא שרמז נוסף יש בשבת. שבת היא מלשון תשובה, השבת - תשובה, ועל ידי תשובה שלימה יכולים אנחנו בעזרה ש"ת להכניס אורות בכל העולמות ולקרב את הגאולה.

משום כן, צריכים אנו לחבר את שני העולמות, ואת השם הקדוש י-ה עם ו-ה. שכן, על ידי שאנחנו מחברים את השם הקדוש הזה, אזי אנחנו מקיימים קר"ע שט"ן! (היא הספירה של י"ד לעומר, כפי שהזכרתי לעיל). קר"ע הוא שם קדוש, ושט"ן ידוע לכל מה הוא, הוא מלאך המות והוא המחבל הרוצח לקטרג ולהמית אותנו. ולכן על ידי שאנחנו מחברים את השם י-ה שהם שני העולמות למעלה, וגם פה למטה אנחנו ממליכים את הקב"ה ונותנים לו כתר מלוכה (ביחד עם המלאכים), אזי י-ה מתחבר היטב עם ו-ה, ואז הכל מושלם! הכל מחובר והגאולה בוא תבוא. ולכן הקב"ה שלח לנו את המסר הזה, את הקורונה, את הכתר הזה, לחבר את השם הקדוש, ולהמליך את ה', כדי לקרב ביותר את הגאולה העתידה שתבוא בב"א.

'מלכות' הנמצאת למטה, וכל הספירות קשורות האחת לשניה. וכבר כתבו המקובלים בזה כי האור של הקב"ה עובר מספירה אחת לספירה הבאה אחריה למטה, דהיינו, מתחת לחכמה, וממנה לבינה, וממנה לחסד וממנה לגבורה וכן הלאה ועד לספירת מלכות. ובכל

שבת היא מלשון תשובה, ועל ידי תשובה שלימה יכולים אנחנו בעזרה ש"ת להכניס אורות בכל העולמות ולקרב את הגאולה.

עשר הספירות יש עשרה עיגולים, סך הכל מאה עיגולים.

ואם האור של הקב"ה עובר בין כל הספירות ויורד מלמעלה למטה מספירה לספירה, הרי שבשעת הגאולה, כאשר מלכות הקב"ה והאור הגדול של הקב"ה יעבור בין כל הספירות, וירד מהספירה העליונה כתר ועד לספירה התחתונה מלכות, אזי בוודאי תהיה אז הארה גדולה ועצומה. ולזה אנחנו צריכים לצפות ולהמתין, כי בוא תבוא הגאולה בב"א.

ואם נכונים דברינו, הרי שבנין מעתה את הצרה אשר בלועזית 'כ ת ר'

ואולם, באם נתבונן בדבר, נראה כי הקשר שלנו עם הקב"ה הוא גם בעניינים נוספים ולא רק בשם י-ה של שני העולמות. הנה במוסף בשבתות ובמועדים אנו אומרים: 'כתר יתנו לך ה' אלוקינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה', וממשיכים ואומרים 'יחד כולם קדושה לך ישלשו, כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר'.

וכי מהו הכתר הזה? הנה בכל שבת ושבת המלאכים ממליכים את הקב"ה בשמים, והם מניחים כתר לראשו של הקב"ה. שכן בכל שבת מתגלה מלכותו ית"ש של הקב"ה, כאשר שבת היא כידוע מעין עולם הבא (ברכות ז' ע"ב), ומלכותו של הקב"ה ניכרת ביותר בשבת קודש, בבחינת 'כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו' (אבות פ"ק ו' משנה י"א), וכל הבריאה היא כדי לגלות את מלכותו של הש"ת, ולכן בכל שבת המלאכים ממליכים את הקב"ה בכתר מלכות. וזה שאנו אומרים 'כתר יתנו לך ה' אלוקיני מלאכים המוני מעלה'.

אבל לא רק המלאכים לבדם ממליכים את הקב"ה ונותנים כתר לראשו, אלא גם בני ישראל, האנשים הפשוטים למטה בעולם הזה, גם אנו מצטרפים אל המלאכים ונותנים כתר לראשו של הקב"ה, כמו שאנו אומרים 'עם עמך ישראל קבוצי מטה'. ולא עוד אלא 'יחד כולם קדושה לך ישלשו' וכו', המלאכים עם בני ישראל בצוותא חדא ממליכים את הקב"ה, כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר, המלאכים ביחד עם בני ישראל ממליכים את הקב"ה.

ואולם, בעוונות הרבים, כאשר אנשים מבני ישראל מחללים שבת רח"ל, הרי שנוצרים פגמים ל"ע בכתר של הקב"ה, ומלכותו אינה שלימה לגמרי רח"ל. משום הכי, לעת הזאת, כאשר כבר הגיע הזמן של הגאולה, עלינו לדעת כי יש עשר ספירות, המתחילות בספירת 'כתר' הנמצאת למעלה, ומסתיימות בספירת



אנו מבקשים מאת הקב"ה מנע מגיפה מנחלתך. הקב"ה שלח כעת מגיפה ודבר לארץ, לא למקום מסויים, אלא לכל העולם כולו, שהרי אין מקום בו לא התפשטה מגיפה הקורונה. ולכן אנו מבקשים מהקב"ה; מנע מגיפה מעמנו, ואם המגיפה כבר ירדה לארץ, דברך נצב בשמים, תעלה בחזרה את המגיפה לשמים ואל תוריד אותה שוב לארץ.

אבל הקב"ה שלח את המגיפה הזאת של הקורונה שהיא כתר. שכן כפי שביארנו, הקב"ה רוצה את הכתר שלו, וחפץ שלא רק בשמים ימליכו ויכתירו אותו המלאכים, אלא גם בארץ יכתירו אותו, ולכן שלח לנו רח"ל את המגיפה הזאת שהיא כתר, לתת לנו מסר מיוחד כדי שנכתיר אותו גם בעולם הזה.

אותנו, ביום קראנו, היום. והוא על-פי מה שאמרו חז"ל (סנהדרין צח ע"א) כי רבי יהושע בן לוי שאל את המשיח; אימתי קאתי מר? מתי אתה בא לגאול את ישראל, והמשיח השיבו: היום! ומהו היום? היום אם בקולו תשמעו! (תהילים צה, ז). אם תשמעו בקול הקב"ה אני מגיע כבר היום לגאול את ישראל. ואם כן, גם בענין דין, המלך יעננו 'ביום' קראנו, הקורונה הזאת היא בבחינת 'היום'. אם נשמע בקול ה' ונחזור בתשובה, היא יכולה היום להביא את המשיח ואת הגאולה.

ועוד בזאת, אנו מבקשים מאת הקב"ה, כי לא יוריד את המגיפה הזאת לארץ. והוא על פי הידוע, כי אצל הספרדים בראש השנה וביום כיפור, ואף כאשר עושים תיקון נגד מגיפה, אומרים את הפסוק (תהילים קיט, ט) 'לעולם ה' דברך נצב בשמים'. דהיינו, באם יש איזו גזירה ח"ו על עם ישראל, מבקשים אנו שהיא לא תרד לארץ אלא אתה ה' דברך נצב בשמים' תשאיר את הגזירה בשמים, ואם היא כבר ירדה לארץ, אזי תעלה אותה בחזרה השמימה ושתשאר בשמים מבלי לרדת לארץ.

דברך הוא מלשון דָּבַר, ודבר זהו מגיפה. וכזאת אנו מבקשים מאת הקב"ה מנע מגיפה מנחלתך. הקב"ה שלח כעת מגיפה ודבר לארץ, לא למקום מסויים, אלא לכל העולם כולו, שהרי אין מקום בו לא התפשטה מגיפה הקורונה. ולכן אנו מבקשים מהקב"ה; מנע מגיפה מעמנו, ואם המגיפה כבר ירדה לארץ, דברך נצב בשמים, תעלה בחזרה את המגיפה לשמים ואל תוריד אותה שוב לארץ.

וחשבתי עוד להוסיף על כך. הנה ראיתי במכתב ששלח כ"ק מרן האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א לחסידיו ולתלמידיו, בו כתב כי יאמרו שלושה פרקים מסויימים בספר תהילים, וכידוע מדברי המקובלים (כפי שאני יודע), בשלושה מזמורים אלו ישנם סודות רבים. ואמנם, כאשר קראתי בשלושה מזמורים אלו ראיתי דברים מבהילים.

הפרק הראשון הוא פרק כ' בתהילים (אותו אומרים כל יום בתפילה שחריית), שם אנו אומרים בתחילת הפרק (פסוק ב-ג): 'יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלוקי יעקב. ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך' וגו', ואילו בסוף הפרק אנו אומרים (פסוק י): 'ה' הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו'.

והיה וכי נתבונן בפסוק זה, הרי שהדברים מבהילים ביותר. ה' הושיעה, מתפללים אנו; ה' הושיעה את עמך. ולמה? צאו וראו נא כמה מלכי רבנן (עפ"י גיטין סב ע"א) שבקו חיים לכל חי במגיפת הקורונה הזאת ונסתלקו לבית עולמם. כמה צדיקים נפטרו, כמה אנשים חשובים נפטרו, כמה שומרי תורה ומצוות נפטרו במגיפה, כמה בעלי חסד נפטרו. ועל כך אנו מבקשים; ה' הושיעה המלך, אנה ה' הושיעה נא את מלכי רבנן, תושיע נא את המלכים שימשיכו לחיות.

ואף כי אמנם ראינו במגיפה זו גם ניסים ונפלאות, כמה רבנים שחלו מאוד, והוצרכו להנשמה, עד שהיו במצב של גסיסה ממש ל"ע, אבל עם כל זאת ההכרה והנשימה חזרה אליהם, והם התגברו וקמו לתחיה ב"ה. אבל מאידך גיסא, כמה רבנים הלכו ל"ע לעולמם בגלל הקורונה. ועל כך אנו מבקשים 'המלך יעננו ביום קראנו'. קראנו הם אותיות קורונה. והדברים מבהילים. אנה ה', תושיע אותנו מהקורונה הזאת!

ואולם עלינו לדעת, כי אימתי הקב"ה יושיע

קורונה - שחין קודם הגאולה; שלושה חדשים, ולאחריהם ששה חדשים

מלכה ושלטה על כל העולם כולו. ואם אומרים רומי הרי שהכוונה היא כל העולם כולו, משום שכולם הינם מזרע אדם שהוא עשו הרשע, שהוא רומי, ועליו נאמר (עובדיה א, כא) 'ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה', ואז יקויים בנו (זכריה יד, ט) 'והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד'.

ואת זה למדים אנו מדברי המדרש, דברים מבהילים ביותר. כי הנה בתחילה יוריד הקב"ה מכת שחין על רומי אשר תשרור עליהם משך שלושה חדשים, ולאחר מכן תבוא שוב מכה נוספת של צרעת, שאת ספחת ובהרת שתשרור עליהם משך ששה חדשים. ואם כן, הרי שהדברים מכוונים

כל התנאים הללו, אלא נטל הוא בעצמו ניר וכתב עליו ליום נקמה שעתיד ושמוור לרומי הרשעה. תעלה ענן אחת ותשמור למעלה מרומי ותוריד שחין לח על האדם ועל הבהמה ועל הכסף ועל הזהב ועל כלי מתכות שלשה חדשים, ואחר כך תעלה ענן אחרת ותדחה את חברתה ותעמוד במקומה ששה חדשים ותוריד נגע צרעת ספחת בהרת על רומי וכו'.

ע"כ לשון המדרש.

וכידוע, אותה רומי עליה מדברים חז"ל במדרש, אינה רומא של היום הנמצאת במדינת איטליה. אלא היא מלכות א ש ר

וכאן מקום עימי להוסיף עוד בזאת. אחד מתלמידי היקרים שיחי' אמר לי; כבוד הרב, אחת המכות שהמצרים קיבלו במצרים היתה מכת שחין. ואם נחשב את החשבון נראה, כי שחין עולה בגימטריא 368, ואילו קורונה גם עולה בגימטריא (עם הכולל) 368. הרי שהקורונה היא מכת שחין.

ואמנם, מצינו מדרש מופלא, אודות מה שיתרחש בעולם קודם בוא הגאולה, והדברים מבהילים. וז"ל המדרש (אוצר מדרשות, פרקי היכלות רבתי פרק ו' אות ב):

"אמר ר' ישמעאל וכו', ה' אלקי ישראל לא הספיק לומר לסופר לכתוב גזירות ומכות גדולות שנתמלא על ס"מ הרשע שקבל עליו





עלינו כזה נגיף שאפילו לא רואים אותו בעיניים, שכן לא מדובר באיזה מבול של אש או של מים, אלא בדבר זעיר וקטנטן ביותר, אבל הוא מחולל שְׁמוֹת ונזקים וצער ויגון בכל העולם כולו, כל זאת כדי שנחיה באחדות האחד עם רעהו, ולא נדבר לשון הרע האחד על חברו. והדברים הינם מבהילים ביותר, וכל אחד צריך להחדיר את הדברים היטב למוחו.

אחרת לאחר מכן ותשהה ששה חדשים, ואם כן מי יודע מה עלול לקרות לאחר מכן?! הרי הקב"ה רוצה את הכתר שלו, רוצה שימליכו אותו בארץ למטה כשם שממליכים אותו בשמי מרום.

משום כן הקב"ה מזהיר אותנו שנתעורר לחזור בתשובה, כולנו כאחד, בבחינת 'שבת אחים גם יחד' (תהילים קלג, א), ולכן הוא מביא

לזמנינו, עת המגיפה כבר נמצאת כמשלוש חדשים (וזהו שחיך שהוא קורונה). ואם כן, ה' ישמור, מי יודע מה יקרה לאחר מכן.

הרי המגיפה הזאת של הקורונה אשר הגיעה על כל העולם כולו, היא נבואה שהתגשמה במלואה. ואף כי אמנם היא נמצאת כבר כשלושה חדשים, ואולי היא תלך ותעזוב אותנו. אבל לפי דברי המדרש תבוא

אגרת רבינו הבעש"ט הק' זיע"א, תיקון נגד המגיפה

הבעש"ט הקדוש באגרתו, על משה רבינו ע"ה שהוציא את בני ישראל מארץ מצרים, ואז אמר להם (שמות יד, ג) "כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם". ואודות כך ממשיך רבינו הבעש"ט וכותב, וז"ל: "והאמונה והבטחון העיקר, 'והבוטח בה' חסד יסובבנו (תהילים לב, י). וכשהוא להיפך, שהוא מתיירא תמיד ממידת הדין ומהעונש, אז הוא מתדבק עצמו בדינים, והו"ש שלא יבוא לו רע כמו שכתוב (ישעיה סו, ד) ומגורותם אביא להם". עכ"ל.

והדברים מבהילים על הרעיון, שכן כך כוננו של הבעש"ט. כשיש לאדם אמונה ובטחון בהקב"ה אזי הוא בוטח בה' והקב"ה מסייע לו ויש לו חסד מה'. אבל אם ח"ו לאדם אין אמונה ובטחון בהקב"ה והוא חושב רק על דינים ועל גזירות, ה' ישמור מה קורה לו. שכן אז נכנס בו פחד מהגזירות הללו, וכי אז הוא מתדבק בדינים, והגזירות נתפסות בו, והן תופסות ומסובבות אותו, והקב"ה מביא עליו פחד (מגורותם מלשון פחד), ואינו יכול להנצל מהם רח"ל.

וכה ממשיך רבינו הבעש"ט וכותב בלשונו הקדוש: "שבכל מקום שהאדם הוא חושב הוא מתדבק. ואם חושב בדין הוא מתדבק בדין, וכשהוא בוטח בחסד ה', ידבק בשמותו והחסד יסובבנו, ותמיד יטמין את עצמו כולו בה' יתעלה". עכ"ל הקדוש. דהיינו, באם אדם ח"ו יחשוב כל העת ויתקשר רק לדינים ולגזירות אזי הדינים יתדבקו בו ל"ע, אבל אם האדם יתדבק רק בחסד השי"ת, אזי החסד גם ידבק בו והחסד יסובב אותו וכך הוא יתקשר רק עם הקב"ה.

הוא אשר אמרנו. זהו רצונו של היצר הרע, להכניס בנו פחד ואימה מהדינים והגזירות, ואז יוצא שכרו בהפסדו של האדם. שכן, בזמן כזה, כאשר האדם נמצא כל היום בבית ולא יוצא מהבית, אזי במקום ללמוד כל היום, שהרי יש זמן די והותר לכך, האדם חושב רק על דינים ונדבק בדינים, אזי מידה כנגד מידה הדינים גם נדבקים באדם רח"ל, ולכן צריכים מאוד לזהר בזה, לחשוב רק על חסדי השי"ת, ולא לחשוב על דינים, ואז ניצולים מהפחדים ומהדינים, מהגזירות ומהמגיפה, וזוכים לחסד מאת השי"ת, בבחינת והבוטח בה' חסד יסובבנו (תהילים לב, י).

בין דבריו כותב הבעש"ט באגרתו (דברים פשוטים), כי כל יהודי צריך לדעת היטב כי אף פעם הוא אינו נמצא לבד, אלא תמיד הקב"ה נמצא עמו. ובביאור הדברים הללו: כל מטרתו וחפצו של השטן המשחית היא, להכניס ייאוש באדם, שכן כאשר האדם מתייאש אזי אין לו אמונה ובטחון, וכזאת חפצו של השטן, אבל כאשר השטן רואה כי הנה הגאולה מתקרבת, אזי הוא מכניס ייאוש באדם, ומביא אותו לידי מחשבות רעות להתייאש מחייו.

וכזאת אירע לנו בתקופה הזאת. אנשים חושבים על פרנסה שאין להם, אנשים שמעו חדשות וידיעות מפחידות ביותר, עד שמכאלו חדשות נכנסה בהרבה אנשים רוח של שגעון וייאוש מוחלט, ועד לכדי עשיית מעשים נוראים. ואמנם שמעתי סיפור מבהיל, על יהודי מפריז, שמרוב שגעון איבד את עצמו לדעת, והשליך את עצמו מקומה רביעית ונהרג במקום רח"ל. באומרו קודם למעשהו המבהיל: אם זה מה שהולך להיות, אז בשביל מה צריכים לחיות.

כדברים הללו רח"ל רוצה השטן. להפחיד ולייאש את האדם, ולהחליש את כולנו מאמונה ובטחון בהקב"ה. אבל עלינו מוטלת החובה לנהוג להיפך. להתחזק באמונה ובטחון בהקב"ה, שכן זהו הכתר וזהו החיסון נגד הקורונה. בטחון בהקב"ה לידע כי אין עוד מלבדו (עפ"י דברים ד, לח). ואכן זאת היא המטרה של הקורונה שהגיעה אלינו, להכניס בנו בטחון בהקב"ה, להתפלל אליו ולהתחזק בתפילות.

וכזאת כותב הבעש"ט באגרתו, וז"ל: "ודע, שלפעמים יזכה אדם למעלה עליונה לא מפני שילמוד הרבה מסכתות ופוסקים, רק משום תפילה שהוא מתפלל תמיד בכונה גדולה". עכ"ל. ובביאור דבריו הקדושים; מה שווה לו לאדם ללמוד ש"ס ופוסקים, באם ננגד זה התפילה שלו היא בזויה בעיני ה' משום שאינו מתפלל כראוי. ולכן רק כשאדם מתפלל כראוי לפני הקב"ה, אזי גם מה שהוא לומד ש"ס ופוסקים זה נותן נחת רוח להקב"ה.

ולא זו בלבד, דברים מפליאים נוספים

וכאשר הגענו עד הלום, חפץ אני לומר דבר אותו גילו לי מן השמים, ועל כך אני מודה להקב"ה.

אתמול בלילה, באמצע התיקון, עשיתי את תיקון הבעש"ט, המובא באגרת הבעש"ט הק' זיע"ע, אותה קראתי דרך הטלפון לאלפי תלמידים שלנו בכל העולם. היתה זו הפעם הרביעית בה עשינו את התיקון בתקופה הזאת, ואני חושב כי זכות הבעש"ט הק' עמדה לי, כי בכל העולם רצו לשמוע את העצות שהבעש"ט יעץ כיצד למנוע את המגיפה.

הסגולה של הבעש"ט הקדוש, היא האגרת שלו, אותה הוא שלח לבנו יחידו הרה"ק רבי צבי זיע"ע, ובה הוא כותב לו ומבקש ממנו, כי יקרא את דברי האגרת הזאת פעם אחת בשבוע, היינו במוצאי שבת קודש, ויהיה לימוד זה סגולה בדוקה להנצל (מכמה דברים ונזקים, וגם) ממגיפה רחמנא ליצלן וכו'. וכאן מקום עימי להביא ולצטט ואף לבאר מעט מהדברים שהבעש"ט זיע"א כותב באגרת שלו.

כשיש לאדם אמונה ובטחון בהקב"ה אזי הוא בוטח בה' והקב"ה מסייע לו ויש לו חסד מה'. אבל אם ח"ו לאדם אין אמונה ובטחון בהקב"ה והוא חושב רק על דינים ועל גזירות, ה' ישמור מה קורה לו.





אמירת 'פיטום הקטורת'; סגולה לעצור את המגיפה

רשעים, ללמדנו כי הצדיקים מכסים על הרשעים כדי להעלותם מבירא עמיקתא.

ועל כך כותב המגיד הקדוש ממעזריטש זיע"א דברים נפלאים, כי הצדיק מוכן ללכלך את עצמו ולרדת מטה מטה כדי להעלות את נשמתו של האיש הרשע ולעזור לו. והרי הדברים מבחילים על הרעיון, שהרי מטבע הדברים הצדיק היה צריך מאוד להיזהר ולהתרחק כמטחוי קשת מהרשע, ולמה יעשה זאת להתקרב אליו. אלא, אומר המגיד ממעזריטש, הצדיק רואה ויודע כי גם ברשע יש נשמה טובה, אלא שעכשיו היא מלוכלכת וצריך לנקות אותה מרפש וטיט. בשל כך הצדיק מוכן ללכלך את נשמתו שלו ולרדת לבירא עמיקתא כדי להעלות משם את נשמת הרשע, שכן כל נשמה של כל יהודי היא כמו מרגלית יקרה, יהלום.

משל למה הדבר דומה, באם יהלום ענק מונח בתוך הבוץ והרפש, מי לא יהיה מוכן להכנס לבוץ כדי לדלות משם את היהלום. אמנם הוא ילכלך בכך את בגדיו הנאים, אבל מצד שני הוא יוציא את היהלום ובעזרתו הוא יהיה מלינוג גדול. כך הוא הדבר בצדיק ורשע. הצדיקים מוכנים ללכלך את גופם ואת נשמתם כדי להוציא מן הבוץ את הנשמה של הרשע ולנקות אותה מהבוץ ולהחזירה למוטב, כדי שגם היא תאיר כמו יהלום זוהר.

למשה רבינו את המתנות שלהם, וכל סודות התורה ירדו מן השמים לארץ.

ואמנם התורה שלומדים מאז בשמים היא תורה אחרת לגמרי ודברים אחרים שאין לנו כל מושג בהם. אבל עצם התורה, וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש לפני רבו נאמר לו למשה רבינו בהר סיני (ירושלמי פאה פ"ב הלכה ד') ואת הכל הוא הוריד מהשמים לארץ, לבני ישראל. ולא עוד, אלא שכידוע תורה מונחת בקרן זוית, וכל הרוצה ליטול יבוא ויטול (קידושין סו ע"ב). ואם כן, כשם שכל אחד לוקח את החלק שלו מהתורה שירדה מהשמים, כך גם מלאך המות נתן מהחלק שלו למשה רבינו וגילה לו את סוד הקטורת שעוצרת מגיפה.

והיה, וכאשר אנו חושבים על הקטורת, יודעים אנו כי היא נקראת בשם 'פיטום הקטורת'. ומהו **פיטום הקטורת? פי טום - שתי תיבות מחולקות. טום כמו תום, וכוונתו תם וסגור, כלומר תסגור את הפה! דהיינו, אדם שמדבר לשון הרע הוא מביא רח"ל למגיפות, וכיצד ניתן למנוע את המגיפה, על ידי פיטום הקטורת, על ידי פי - תום, על ידי שאומרים את פרשת פיטום הקטורת אבל בעיקר על ידי שסוגרים את הפה מדיבורים של לשון הרע.**

ועוד בזאת. הקטורת היא מעלה עשן, ויש בה אחד עשר סממנים אשר נותנים ריח טוב, ביניהם מונים גם את החלבנה, אשר מרמזת לרשעים (כריתות ו ע"ב) שאין בהם לא טעם ולא ריח. דהיינו, גם הצדיקים (שיש בהם טעם וריח) נמנים בזה, וגם הרשעים קשורים לקטורת, שכן כאשר הרשעים שבים בתשובה גם הם יתנו ריח טוב, וגם הם יוכלו להתעלות. כל זאת בכח הציבור והאחדות בין כולם. וכרמז לדבר **צב"ד** הוא ראשי תיבות צדיקים בינונים

ואם אגרתו של רבינו הבעש"ט הק' זיע"א הוא גילוי מן השמים, סגולה בדוקה לעצור את המגיפה רח"ל, אזי מקום עימי לגלות עתה בפניכם **עוד גילוי מן השמים.**

הנה כבר אמרנו בריש דברינו, כי כאשר משה רבינו ע"ה עלה למרום לקבל את התורה, הוא קיבל מתנות מכל המלאכים במרום, כמו שהכתוב אומר (תהילים סח, ט) 'עלית למרום שביט שבי לקחת מתנות באדם'. כלומר, הוא לא לקח רק את נשמתו של התנא האלוקי רשב"י, כמו שכתוב **שב"י** נוטריקון **שמעון בר** יוחאי, אלא הוא לקח מהשמים את כל סודות התורה שבכתב ושבבעל פה והורידם לבני ישראל.

וכי אז, כשמלאך המות ראה כי השמים מתרוקנים, וכי משה רבינו נוטל עמו את כל סודות התורה הנמצאים בשמים, שכן 'תורה לא בשמים היא' (דברים ל, יב) הוא לא ידע מה לעשות. בידו היה סוד הקטורת שעוצרת את המגיפה, אבל לא ידע מה יעשה עם הסוד. אבל, משראה שכל המלאכים נתנו מתנות למשה רבינו, אזי לא היתה לו כל ברירה וגם הוא נאלץ לתת מתנה למשה רבינו, ואז הוא נתן למשה רבינו את סוד הקטורת שעוצרת את המגיפה. ואכן משה רבינו השתמש עם הקטורת לעצור את המגיפה, ונתן אותה לאהרן, וכאשר היתה מגיפה בעדת קורח הניח אהרן את הקטורת בין החיים ובין המתים ותעצר המגיפה (במדבר יז, יב-ג).

ואף שלכאורה יש לשאול, הרי הקטורת הזאת היא הנשק היחיד של מלאך המות, בידועו שזה עוצר מגיפה ומיתה, וכיצד באמת מלאך המות נתן את כלי הנשק היחיד שלו למשה רבינו. אלא, כמו שביארנו, משום שלא היתה לו כל ברירה. שכן כל המלאכים נתנו

חובת האדם, לנהוג כבוד זה בזה (כנגד הקורונה הנקראת 'כוביד')

בין פסח לעצרת (בימים בהם אנו נמצאים עתה), משום שלא נהגו כבוד זה בזה. והדבר מרומז במגיפת הקורונה. שכן שמה של הקורונה היא קוביד 19, ומהו קוביד, מלשון כבוד (לשון נופל על לשון). פי', משום שהם לא נהגו **כבוד** זה בזה בא עליהם **כונד**, מגיפה.

וזהו סוד אמירת פיטום הקטורת שהיא סגולה לעצור את המגיפה, וכולם שייכים אליה, צדיקים בינונים ורשעים, ובפרט בדברים שבין אדם לחבירו. שלא לדבר לשון הרע על הזולת ולנהוג בכבוד האחד בשני. ועד כדי כך הדברים חמורים, שכן מצינו כי לרבי עקיבא היו עשרים וארבע אלף תלמידים מגבת ועד אנטפרס (יבמות סב ע"ב), וכולם מתו (במגיפה)

**כיצד ניתן
למנוע את
המגיפה,**

**על ידי פיטום
הקטורת, על ידי
פי - תום, על ידי
שאומרים את
פרשת פיטום
הקטורת אבל
בעיקר על ידי
שסוגרים את
הפה מדיבורים
של לשון הרע.**



**ה' שלה לנו
ביחד עם הנגיף
גם את הבידוד.
בידוד - בי אדוני.
שכן בדווקא
דרך הבידוד
הזה, כאשר
אנו מתבודדים
בבית, אנחנו
יותר מתקשרים
אל הקב"ה ויותר
מכירים בהקב"ה
ועושים יותר
השבון הנפש.**

ולא ממליכים את הקב"ה ונותנים כתר מלכות בראשו, אזי באה עלינו המגיפה הנקראת (קוביד) כוויד 19, כדי שנתקן את כל הפגמים שלנו. והדברים מבהילים על הרעיון.

ואמנם, לפי מה שאמרתי, לא בכדי המגיפה הזאת נקראת בשם כוויד 19. שכן כפי ביאורנו קורונה היא כתר, וכל השם של המגיפה מרמז על שמות הקודש. הוא אשר אמרנו, הקב"ה מלכותו מלכות כל עולמים, והוא רוצה שנמליך אותו וניתן לו כתר מלכות ביחד עם המלאכים המוני מעלה, וחפץ שמלכותו תהא שלימה, ולכן צריכים אנו לנהוג כבוד זה בזה כדי שבאמת מלכות הקב"ה תהיה שלימה ללא כל פגם שהוא.

משום הכי, יש לנו לדעת, כי אנו נמצאים עתה (בימי ספירת העומר) בדיוק בתקופה של תיקון פטירתם של תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה. וזה מבהיל שהקורונה הזאת הגיעה וגבתה נפשות רבות, בעיקר צדיקים ואנשים חשובים, בבחינת מאן מלכי רבנן. ללמדנו, כי אם לא נוהגים כבוד זה בזה, הסכנה עצומה ביותר ה' ישמור. ולכן צריכים להרבות באהבה וחייבה ורעות בין אדם לחבירו בזמנים אלו כדי לבטל לגמרי את המגיפה.

והיה וכי נתבונן, הרי שרמזים נוספים נוכל למצוא בשם המגיפה הקשה הזאת. את המילה 'קוביד' ניתן לקרוא גם כוויד, וכאשר נחשב את הגימטריא של המילה הזאת, הרי שבמילה זו יש את האותיות כו שזה עולה בגימטריא כנגד שם הוי', ואף גם יש כאן את המספר 19 שהוא בגימטריא חי (עם הכולל), שגם הוא שם ה'. והאותיות הנשארות ויד עולות בגימטריא (עם הכולל) עשרים ואחת, בגימט' כמנין שם אה"ה. הוא השם הקדוש אשר אמר הקב"ה למשה רבינו (שמות ג, יד) 'אהיה אשר אהיה', כשם שהייתי עם בני ישראל בצרה הזאת כך אהיה עם בני ישראל בכל הצרות והגלויות ואגאל אותם (ברכות ט ע"ב). וכידוע מספרי המקובלים, שם אה"ה הוא השם הגדול ביותר משמותיו של הקב"ה, וכל השמות האחרים הם רק ענפים לשם אה"ה. ואף גם זאת; כוויד 19 בגימטריא 65, שהוא שם אדנות.

וזהו המכוון במה שאיתא אצל תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה, משום הכי הגיע עליהם כובד, מגיפה. וכך הרמז הוא אצלנו כיום. באם לא נוהגים כבוד זה בזה, ולא נוהגים כבוד בצדיקים, ולא נוהגים כבוד בין אדם לחבירו, ולא מתקנים את שמות הקודש,

368 מיני הקטורת כנגד מיני הקורונה

הקטורת שבה יכולים לעצור את המגיפה? ועל כך משיבה הברייתא תיכף ומיד; שלוש מאות ושישים ושמונה מנים היו בה' וכו'. 368 בגימטריא קורונה עם הכולל. והדבר מבהיל!

דהיינו, בקורונה זו יש הרבה מינים והרבה סוגים, והיא עולה מעלה מעלה והיא מתפשטת לכל עבר ומזיקה בכל מקום. ולזאת אנחנו צריכים לעמול ולהשתדל לסלק את המגיפה שלא תרד לעולם אלא תשאר למעלה (דברך נצב בשמים). הא כיצד? על ידי אהבת הזולת וכבוד בין אדם לחבירו, ועל ידי שכולם ישובו בתשובה בימים קשים אלו (שבין פסח לעצרת), נעצור לגמרי את המגיפה ונסלק אותה מאיתנו.

שנאמר (הושע יד, ג) 'ונשלמה פרים שפתינו', תפילות במקום קרבנות (במדבר רבה פר' יח, כא).

והיה, וכאשר נתבונן בפרשת פיטום הקטורת שאנו אומרים בכל בוקר, הרי שנגלה כי הדברים מבהילים ביותר. וכה אנו אומרים (ר' כריתות ו ע"א): תנו רבנן, פיטום הקטורת כיצד וכו'. ולכאורה הדבר קשה, מדוע מוסיפה הברייתא את המילה כיצד, והרי יכלו לומר תנו רבנן, שלש מאות ושישים ושמונה מנים היו בה וכו', ומילת כיצד מיותרת.

אלא, שבמילה זו יש דרשה עצומה. תנו רבנן, רבנן למדו, פיטום הקטורת כיצד, כיצד ניתן לעצור את הקורונה, את המגיפה על ידי אמירת פיטום הקטורת, ומה הכח של פרשת

וכאשר הגענו עד הלום בביאור פיטום הקטורת, חפץ אני לומר דבר נוסף ממה שגיליתי, חידוש מעניין ביותר. הנה כבר ביארנו כי אמירת פיטום הקטורת היא סגולה כדי לעצור את המגיפה, ולא רק לזה אלא להתחזק בכל דבר. וכידוע, בזמן שבת המקדש היה קיים היו לנו קרבנות והיתה לנו הקטרת קטורת, ואז היה פיטום הקטורת למעשה. אבל כיום, בעוונות הרבים, אין לנו בית מקדש ואיננו יכולים להקטיר קטורת ממש בבית המקדש, בשל כך כיום אנחנו אומרים בכל בוקר את פרשת פיטום הקטורת, שכן האמידה היא במקום הקרבנות, כנגד עולות, כנגד שלמים, כנגד קרבן תודה וכו', כמו

לא אירא רע, כי אתה עמדי

בתוכי, כי בשם יהודה יש את שם הוי', וכך בכל יהודי הקב"ה נמצא בקרבנו, ולכל יהודי הקב"ה יכול לעזור.

ואמנם בעת קשה שכזאת, כאשר ליהודים יש צרות רבות ואסונות רבים מספור, אומר על כך הכתוב (תהילים כג, ד) 'גם כי אלך בגיא צלמות לא אירע רע כי אתה עמדי'. דהיינו, הקב"ה נמצא עם כל אחד בעת צרתו כדי לעזור לו. פי', גם כשאדם נמצא לבדו בחדר

סתם מילה. אלא משמעות נוספת יש למילה בידוד. בי - דוד. בכל יהודי יש את שמו של הדוד, של הקב"ה, שכן כל היהודים נקראים על שם יהודה, ויהודה (שהוא בבחינת דוד, משיח בן דוד) אמר ליוסף (שהוא משיח בן יוסף) 'בי אדוני' (בראשית מד, יח), נ מ צ א הקב"ה

זאת ועוד, חתני שיחי' אמר לי, על אותם אנשים שנאלצים להיות בבידוד. מהו בידוד, באם נחלק את המילה הרי שזה בי - דוד, דהיינו אני לדודי ודודי לי. בחודש אלול כל אחד מתקרב להקב"ה בבחינת 'אני לדודי ודודי לי' (ר' שיר השירים ג, ג), וגם עתה על ידי הבידוד כל אחד מתקרב אל הקב"ה ויכול לחזור בתשובה שלימה.

ואודות כך חשבתי להוסיף, כי בידוד היא לא





שכן בדווקא דרך הבידוד הזה, כאשר אנו מתבודדים בבית, אנחנו יותר מתקשרים אל הקב"ה יותר מכירים בהקב"ה ועושים יותר חשבון הנפש. שכן אז אתה עמדי. ולכן יש לנצל את הזמן, ולהתחזק בזה, ולבטוח בה', ולדעת היטב כי אתה עמדי, בידוד בגימט' שם הוי', ולידע כי אף פעם האדם אינו נמצא לבדו, ותמיד הקב"ה איתו, ולכן יש לנצל את הזמן שהקב"ה נמצא עמדי.

דורש' אבל עדיין רחוקים מלהיות גם נאה מקיים' (יבמות סג ע"ב), ואיננו חזקים בכך, בשל כך הוא שלח לנו מסרים וסימנים מבהילים מן השמים; כויד 19, דהיינו שמותיו הקדושים, להתחזק בהם, 368 מנים של קורונה וכנגדם 368 מנים שהיו בקטורת, ואף גם פיטום הקטורת.

אבל בעיקר הקב"ה שלח לנו ביחד עם הנגיף גם את הבידוד. בידוד - בי אדוני.

בודד בבידוד, שלא יפחד כלל כי הקב"ה נמצא איתו. וכרמז נפלא לכך, בידוד עולה בגימטריא כמנין שם הוי'. דהיינו, בי אדוני, הקב"ה נמצא עמדי, ולכן לא אירא רע כי אתה עמדי גם בבידוד.

קורונה היא מלשון ריקנות, ויש למלאות את הריקנות הזאת. דהיינו, הקב"ה ראה עלינו כי אנו ריקים מיראת שמים, לא עושים את מה שמוטל עלינו. ואף אם אנו בבחינת נאה

עבודת האדם; להביא לימות המשיח

את היו"ד ואת הה"א עם הקב"ה ולהמליך את הקב"ה במלכות אחת. וכרמז לדבר, קורונה עולה בגימטריא כמנין 367, ואם נוסף לכך את שלושת האבות, אברהם יצחק ויעקב שבזכותם אנו מתפללים להוושע, הרי שעולה כמנין 370 שהוא בגימטריא קרע. כלומר, כיצד נוכל לקרוע את רוע הגזירה הזאת, על ידי זכותם של שלושת האבות אברהם יצחק ויעקב.

הוא אשר אמרנו. אנחנו קרובים כיום לגאולה השלימה, וסימנים רבים מוכיחים על כך. פיטום הקטורת, 368 מנים שיש בקטורת, 'קורונה' אשר עולה בגימט' 367 ועוד. אבל את כל הסימנים הללו איננו רוצים, ואיננו צריכים לצערינו, כי הם מביאים צרות ויסורים. זולת סימן אחד אותו אנו רוצים. עומדים אנו כיום בימי ספירת העומר, בימי ההכנה לקבלת התורה, ואת זאת אנחנו רוצים, שכן אנחנו רוצים בכח התורה להמליך את הקב"ה למלך על כל העולם, כמו שאמרנו 'מאן מלכי רבנן', לקרוע את הגזר דין של השטן, ולתקן את העולם כולו במלכות ש-די.

את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד. שנאמר (צפניה ג, ט) 'כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד'.

וכמו שהקב"ה עשה עם משה רבינו ע"ה בארץ מצרים, בהביאו עשר מכות על המצרים, ביניהם הביא את מכת השחין שהיא הקורונה (כפי שביארנו), והביא את הדָּבָר שהיא מגיפה ועוד מכות, כדי שכל המצריים ידעו שיש בורא עולם, כדברי הכתוב (שמות ז, ה) 'וידעו מצרים כי אני ה' בנטותי את ידי על מצרים', כך הקב"ה יעשה עמנו לעתיד לבוא, כשיביא את מלך המשיח, כל זאת במטרה עיקרית כדי שכל העולם כולו ידע שיש בורא עולם, ויש דין ויש דיין (פס"ז קהלת יא, ט), ומלכותו בכל משלה.

אבל כיום, כאשר אנו מצפים עדיין לגאולה, וכפי שביארנו, אנחנו עומדים כעת ממש לפני הגאולה השלימה, אזי יש לנו את התורה, ואת כח התורה שבכוחה לבטל הכל. ולכן אומרים קר"ע שט"ן בספירה ה-י"ד הכהנה לספירת חמש עשרה שהיא כמנין י-ה, כי זה הזמן המוכשר לחבר את שני העולמות,

המורם לנו מכל הדברים הללו, לידע באר היטב שכל עבודתנו היא לחזור בתשובה ולעסוק בתורה כדי להביא לימות המשיח. ועל כך חשבתי לענ"ד, כי הנה נחש בגימטריא 358, שטן בגימטריא 359, וכנגדו משיח גם הוא בגימטריא 358. ללמדנו, כי כל העיכוב לבואו של המשיח, מגיע מן השטן אשר מגיע מכוחו של הנחש אשר מגיע מכח העבירה שעברו אדם וחיה כאשר אכלו מעץ הדעת ועירבו טוב ברע. אבל לעומת הפגם הזה, הקב"ה נתן לנו את התורה אותה קיבלנו בהר סיני כאיש אחד בלב אחד, וכי אז כל העולם כולו התרפא, והיצר הרע (שהוא הנחש והוא השטן) נעקר מלבם של ישראל (ילקוט שמעוני שיר השירים תתקפא).

ללמדנו כי הקב"ה רוצה להגיע למצב הזה בו הוא חפץ בכתר שלו ובמלכות שלו בחזרה. ולכן הוא מביא אותנו לביאת המשיח לגאול אותנו, כדי שאז באמת יהיה ה' למלך על כל הארץ (זכריה יד, ט), וכולם ידעו שיש בורא עולם. והוא כמו שכתב הרמב"ם (הלכות מלכים פרק י"א הלכה ד') כי המשיח יבוא כדי שכולם ידעו שיש בורא עולם, וכדברי הרמב"ם: 'לתקן

מאה ברכות כנגד מאה אורות, והמה אורות התורה של רשב"י

באורות העליונים ובצינורות כי לא היתה להם אהבת הזולת, ולכן כולם מתו בין פסח לעצרת.

וכיוצא בדבר היה גם בקריעת ים סוף. למרות שאז בני ישראל הגיעו למדרגה כה עליונה, עד שראתה שפחה מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי (מד' שכל טוב שמות טו, ב), הם נפלו לאחר מכן ממדרגתם, כיון שברפידים רפו ידיהם מדברי תורה, ולכן אז בא עליהם עמלק למלחמה והפריד את שם הוי', ועד היום אנחנו צריכים לתקן את הדבר.

וכיון שכך, חשבתי. הנה עברנו את ההילולא הגדולה של התנא רבי שמעון בר יוחאי. אבל לצערינו הרב, השנה הזאת לא יכולנו לעלות למירון ולחגוג שם את ההילולא הגדולה. ואולם, מנגד, רבי שמעון בר יוחאי בוודאי הגיע להילולא שלו כמידי שנה, וכי אז כשהוא ראה את המקום ריק מאדם, הוא שאל את

מאה עיגולים ומאה ברכות, והעולם מתמלא אורה, וכי אז למגיפה אין כבר מה לעשות. שכן, כאשר יש מגיפות, סימן הוא שיש חסרון של אורות בצינורות הללו שמקשרים את כל העולמות, אבל אם יש מאה ברכות ויש אורות, המגיפה מתבטלת ממילא.

אמור מעתה, בימים אלו, כאשר עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא שהיו גדולים וצדיקים לא נהגו כבוד זה בזה, אזי הקב"ה הביא עליהם מגיפה. אמנם הם היו מאן מלכי רבנן, ארזי הלבנון אדירי התורה, אבל מה שלא נהגו כבוד האחד בשני זה עשה פגמים בשמים, וגרם לריקנות, אמנם לא גדולה אלא מועטה. אבל אפילו שפגמו קצת, עם כל זה הם פגמו

וכאשר הגענו עד הכא, נתבונן עוד בדברים שנעשו כדי לעצור מגיפה. חז"ל אמרו (במדבר רבה פר' יח, כא) כי בזמנו של דוד המלך ע"ה היתה מגיפה בעם ישראל, ובכל יום מתו מאה אנשים. מה עשה דוד המלך, עמד ותיקן לישראל מאה ברכות בכל יום לעצור את המגיפה, כדי לקשר את עם ישראל עם בורא עולם על ידי הברכות.

ובביאור הענין. כבר ביארנו שיש עשר ספירות, ובכל ספירה מספירת 'כתר' למעלה ועד 'מלכות' למטה יש עשר עיגולים, עשר אורות, סך הכל מאה אורות אשר יורדים מלמעלה למטה ומחברים את כל הספירות. ואם כן, כאשר אנו מברכים בכל יום מאה ברכות ואומרים 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם', אזי אנו מחברים את כל הצינורות עם האורות, את כל הספירות מ'כתר' ועד 'מלכות' דרך





שלו, וזאת היא התורה שלו, תורה עם אורות כאלו אשר יורדת מלמעלה, מ'כתר' ועד למטה, עד 'מלכות', אורות בתוך הצינורות, ועל ידי זה מגיע השפע עד לקברו הקדוש של רשב"י. וכיום, שלא ניתן להגיע לקברו, הרי שגם ממרחקים התורה שלו וכוחותיו מאירים ומשפיעים על כל ישראל, וניתן להתפלל ולבקש על המגיפה שתפסיק בזכות רשב"י. והדברים מבילים.

צריכים עוד משהו עמנו. ואף אמר על עצמו (סוכה מה ע"ב) יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, ואף אם אף אחד לא יצטרף אלי הרי שאלעזר בני נמצא עימי, ואני יכול לפטור עמו את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו.

זהו כוחו של רבי שמעון בר יוחאי, לפטור את כל העולם כולו מהדין, ואלו הם האורות

הקב"ה; מה זאת אירע כאן? להיכן נעלמו כולם? וכאשר שמע כי הגיעה מגיפה לעולם, הוא בוודאי התחיל לפעול ישועות עבור כלל ישראל.

ובטעם הדבר, רשב"י הוא אש, התורה שלו היא אש, והאורות שלו מאירים בכל העולם כולו. ולא עוד, אלא שהוא אמר לרבי אלעזר בנו (שבת לג ע"ב) די לעולם אני ואתה ואין אנו

דברי הרמח"ל: לפני בוא הגאולה ייסגרו בתי הכנסת...

המקדש, וכאשר יפתח יצאו ממנו כאלו אורות גדולים ועצומים, והם יצאו דרך החלונות של בית המקדש, ואז בית המקדש יתחיל להבנות מחדש, והחלונות הקטנים יהיו הולכים ומסתלקים. אבל הכל יתרחש למעלה, עד אשר יסתלקו החלונות הקטנים, ואז בית המקדש שלמעלה ירד באור עצום למטה והחלונות הקטנים הולכים ומסתלקים ברגע אחד. ע"כ דברי הרמח"ל.

והנה, הדברים הללו מפליאים ונוראים. שכן, הם מתרחשים בדיוק בתקופה שלנו. כיום אין לנו עדיין בית מקדש, ומתקיים בנו 'הנה זה עומד אחר כתלנו', אבל כיום, כאשר בתי הכנסת שלנו סגורים ומסוגרים (מפאת המגיפה רח"ל), אז וודאי נמצאים אנו בזמן המתאים ביותר בו הגאולה צריכה לבוא. ואכן, כל האורות שלנו, החלונות הקטנים שהם בתי הכנסיות ובתי המדרשות כולם סגורים. הן אמנם יש לנו חלונות, אבל כל החלונות הללו שדרכם עוברות התפילות וכל הלימוד, הכל סגור ומסוגר. ואם כן באמת הזמן מתאים כעת ביותר, קודם בוא הגאולה לבקש כבר שיפתחו בתי הכנסיות ובתי המדרשות. וכל הדברים שאמרתי וכתבתי כאן, כולם דברים מבילים ממש.

בשל כך, צריכים אנו לנצל את הזמן המתאים שניתן לנו, כדי שיקויים בנו (אסתר ח, טז) 'ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר' בכל העולם כולו. 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך' (דברים כה, ז), כי שם ה' 'נקרא' עליך, ונקרא עליך דרך הקורונה. אמנם ניתן למצוא רעיונות רבים להוכיח כי אנו נמצאים בזמן הגאולה. אבל לא צריך לחפש, מכיון שהדבר אמת! מצויים אנו עתה בזמן הגאולה. ובעזרת השי"ת, שנזכה כולנו ביחד לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן וכן יהי רצון.

הם עוברים ציון, כדי שלאחר מכן יוכלו להניח גם אותם בכתר של הקב"ה.

כל יהודי הוא כמו יהלום, כמו אבן יקרה. אמנם לפעמים אבן מלוכלכת כפי שביארנו לעיל בשם המגיד הקדוש זיע"א ממעזריטש, אבל הצדיק מנקה את הנשמה הזאת ושם בשמים האור שלה זורה, ואז ניתן להניח גם אותה בכתרו של הקב"ה.

ועל פי הדברים הללו, נוכל להמשיך בדברי רבינו הרמח"ל הקדוש אשר כתב, כי בזמן שבת המקדש היה קיים "פתח גדול היה נפתח בראשונה על הארץ הקדושה, והוא השער שממנו היו יוצאים כל הברכה וכל השלום בריוח ולא בצמצום. וכאשר גרמו העוונות והבית הקדוש חרב, אז נסגר השער הזה ונפתחו תחתיו חלונות קטנים (הם בתי מקדש מעט, בתי הכנסת). ועליהם נאמר (שיר השירים ב, ט) 'משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים'."

ואמנם, מאז שחרב בית המקדש נשאר לנו ממנו רק את הכותל המערבי, ועל זה נאמר (שם) 'הנה זה עומד אחר כתלנו'. וכי אז, כל התפילות עולות דרך כל החלונות הקטנים, דרך בתי הכנסיות שנותרו לנו בעת הזאת במקום בית המקדש. אבל כל זה היה רק בשנות הגלות, אז כל החלונות הללו היו פתוחים, ולא יסגרו שמה יחרב העולם ברגע אחד. ואולם לפני בוא הגאולה, ממשך וכותב הרמח"ל, יפתח השער הסגור בשנית, כלומר יפתח בית המקדש שלמעלה שוב, וכי אז "החלונות לא ייזכרו, כי כבר כילו פעולתם והלכו להם". דהיינו, בית המקדש ירד למטה, וכי אז לא יהיה כבר צורך כלל בבתי הכנסת (בחלונות הקטנים).

ולא עוד, ממשיך הרמח"ל וכותב, כשיגיע זמן הגאולה יפתח השער העליון (היינו בית

ולעת סיום, הפץ אני לסיים בדברים מפליאים, אותם כתב רבינו הרמח"ל זיע"א (רבי משה חיים לוצאטו) בספרו 'דעת תבונות' (מאמר הגאולה), על התקופה שקודם בוא הגאולה העתידה בב"א. ואקדים באומ"ר.

הן ידוע הדבר כי בשעה שבני ישראל בנו משכן להקב"ה כאן למטה בעולם הזה, באותה שעה בנו המלאכים בית מקדש להקב"ה למעלה בשמים, וכדברי חז"ל (ירושלמי ברכות פ"ד ה"ה) בית המקדש של מטה מכוון כנגד בית המקדש של מעלה. וכידוע, כל התפילות שבני ישראל מתפללים כאן למטה, עולות דרך בית המקדש של מעלה אל הקב"ה.

ואולם, מאז ומקדם היה הדבר קשה בעיני, לשם מה הוצרכו המלאכים לבנות גם בית מקדש למעלה בשמים, וכי בשמים מתפללים תפילות? וכי בשמים מקריבים קרבנות ולמה נצרך לדבר הזה? הרי התפילות והקרבנות של המקדש למטה יכולים לעלות היישר אל כסא הכבוד ובעבור מה צריכים לבית מקדש גם בשמים ממעל? אלא, שהקב"ה ידע וצפה כי בית המקדש למטה יחרב, ולכן גם כשבית המקדש שלמעלה ייחרב, אזי יש בית מקדש למעלה, מוכן, שנבנה באותו יום כשנבנה המשכן. וזהו ביאור אמיתי.

זאת ועוד, כל הקרבנות שבני ישראל הקריבו כאן למטה בבית המקדש, וכל התפילות שבני ישראל מתפללים כאן למטה (כשבית המקדש חרב), הכל עולה השמימה. ואולם הבדל יש בין סוגי התפילות. ישנן תפילות של צדיקים שעולין בצורה נאה היישר לכסא הכבוד, אבל יש תפילות של אחרים שלא עולין כל כך כראוי, שכן יש בהן פגמים, ותפילות אלו אינן כל כך לרצון לפני הקב"ה. משום הכי את התפילות הללו שאינן כל כך רצויות, מצננים קודם לכן בבית המקדש שנמצא למעלה ושם

ב"ה, בברכה והצלחה ושנזכה לביאת המשיח. אמן ואמן. וכל מי שיקרא וילמד באיגרת זו, יתברך בכל הברכות וזכות אבוב"ק זיע"א תגן בעדו ובעד משפחתו לאורך ימים ושנים טובות. ובנתיים שנזכה גם כן מעכשיו למתן תורה ולקבלתה. אמן ואמן.

המצפה לרחמי ה' ברוב עוז ושלוש פדותנו בישיעה ורחמים בעה"ח

ע"ה דוד חנניה פינטו בלאאמו"ר הרה"צ רבי משה אהרון פינטו זצ"ל
ונכד הצדיק הק' המלוב"ן רבי חיים פינטו זצוק"ל

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" רח' האדמו"ר מבעלזא 43 אשדוד
טל: 08-8566233 פקס: 08-8521527





הכנה לקבלת התורה

מתוך הספר "אעירה שחר" עה"ת להגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

קבלת התורה תלויה בבין אדם לחברו

בצאתם ממצרים. לכן הקב"ה מצווה למחות את זרעו באופן מוחלט על פני האדמה. ועם כל זאת, לו יצויר שיגיע עמלקי ובפיו בקשה להתגייר ולהסתופף תחת כנפי השכינה הרי וודאי שלא יימנעו מלקבלו, ואף ידוע שמבני בניו של המן הרשע למדו תורה בבני ברק. ואילו לגבי הבא להתגייר מעמון או ממואב - מזהירה התורה באופן נחרץ שלא לקבלו, ולהרחיקו מלהתגייר כי הוא בא מן האומה אשר אינה ראויה לחסות בצילם של ישראל. ומהי הסיבה לדבר? מפני שיש באומות הללו, עמון ומואב, מידות רעות ומגונות. וכמו שמפרשת התורה (שם) "על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים" ומי שהוא אכזרי כלפי הבריות ואין בליבו כל רחמנות - אינו ראוי לבוא בקרב ישראל, מפני שלעולם לא יזכה בהתגיירו להגיע לשלמות התורה שכל יסודה הוא במידות טובות וישרות, ונמצא כי העיקר חסר אצל.

והנה שם הפרשה תמוה, כי לכאורה מן הראוי היה לקרוא לפרשה זו פרשת עשרת הדברות או פרשת מתן תורה שהיא עיקר הנושא, ומדוע נקרא שמה יתרו?

אלא לפי שהיה יתרו נמנה בתחילה על אומות העולם, כהן מזיין, ומשהכיר את האמת לנגד עיניו וראה את יד ה' החזקה, הוא בא ברצון להתגייר וביקש להסתופף בצל השכינה הקדושה. ולו יש בזה לימוד עצום, עד כמה מייחס הקב"ה חשיבות למידות הטובות בכלל, ולמידת האחדות בפרט, וחפצו ורצונו תדיר שישרור השלום בין הבריות. שהרי גם עצם קבלת הגרים למחנה ישראל כאשר נעשית מתוך אהבה ואחוה - היא מהווה חלק ממידת האחדות. לפי שחובה עלינו לאהוב את הגר, לקרבו ולחבבו, ומשום כך הזהירה התורה מאוד לגבי אונאת הגר וציוותה (שמות כ"ב כ') "וגר לא תונה ולא תלחצנו". ועוד בהמשך נאמר (שם כ"ג ט') "וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים" התורה מדגישה זאת חזר והדגש, לפי שאהבת הזולת היא יסוד ושורש לכל התורה כולה, וללא מידות טובות אי אפשר להשיג תורה ויראת שמים. ואת מוסר ההשכל העצום הזה למדים משם הפרשה - יתרו.

וכה דקדקה התורה בעניינים הללו, עד כדי כך שאף אם אדם ציער את חברו שלא במתכוון, בכל זאת הוא נענש. הנה כשהגיע עשיו עם המטעמים שהכין לאביו וראה לפתע

האדם בתורה ובמצוות, מפני שהאדם הבודד אינו מסוגל לקיים את כל התרי"ג מצוות בכוחות עצמו. המתבונן יראה שישנן מצוות אשר נצטוו בהם הכהנים בלבד, וישנן מצוות השייכות רק ללויים וכן הלאה. כך שהאחד תלוי בחברו שישלימהו בקיום מצוות ה' במלואן, וכך שניהם יחד בצוותא מקיימים את דברי התורה הזאת לעשותם בבחינת "איש את אחיו יעזרו", וזהו שאמרו חז"ל (סוטה מ). מנאי ומינך יתקלס עילאה. וכשאין אחדות ויש פירוד הלבבות ואין אהבה בין איש לרעהו, בוודאי הוא שלא שייך שהמצוות שמקיים האחד ישלימו את חברו, ונמצא שהוא חסר בתרי"ג מצוות שנצטווה בהן כל יהודי, ועדיין לא הגיע לשלמות הנדרשת. לכן

הרי לנו שהמידות הטובות ובראשן מידת השלום והאחדות, הן יסוד ושורש לכל התורה כולה. וכבר אמרו חז"ל (אבות ג' כ"א) דרך כ"א דרך ארץ קדמה לתורה. לפי שהמידות הטובות מהוות הכנה והקדמה לקנייני התורה.

חלק מקנייני התורה המובאים בחז"ל (אבות ו') הם עניינים שבין אדם לחברו, כגון - נושא בעול עם חברו, מכריעו לכף זכות, אוהב את הבריות וכדומה. לפי שהמידות הטובות הן הן יסוד ושורש לקבלת התורה, ובלעדיהן לא ישיג האדם את קנייני התורה.

המתבונן יראה עד כמה הקפידה התורה במעלת המידות הטובות. הפסוק אומר (דברים כ"ג ד') "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'...עד עולם" העם המתועב והשנוא ביותר בעיני הקב"ה הוא העם העמלקי, אשר קירר את אמונתם של ישראל

"ויחן שם ישראל נגד ההר" (שמות י"ט ב') כותב רש"י - כאיש אחד בלב אחד, אבל שאר כל החניות בתרעומת ובמחלוקת. וכן אמרו במדרש (במדבר רבה טז) גדול השלום שבכל המסעות כתיב "ויסעו ויחנו" שהיו חונים במחלוקת ונוסעים במחלוקת. כיוון שבאו לפני הר סיני כתיב "ויחן שם ישראל נגד ההר" אמר הקב"ה - הרי השעה שאני נותן תורה לבניי, כל זמן שהן שרויין בשלום זה עם זה שכינה ביניהן. וכן הוא אומר (דברים ל"ג ה') "ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל" אימתי מלכותו ושכינתו מתקיימת בישראל? בזמן שכולם נעשין באסיפה אחת, עד כאן לשון המדרש.

הרי לנו שהמידות הטובות ובראשן מידת השלום והאחדות, הן יסוד ושורש לכל התורה כולה. וכבר אמרו חז"ל (אבות ג' כ"א) דרך ארץ קדמה לתורה. לפי שהמידות הטובות מהוות הכנה והקדמה לקנייני התורה. ומי לנו גדולים וצדיקים יותר מכ"ד אלף תלמידי רבי עקיבא שהיו קדושים וטהורים כזהו הרקיע ומאירים בזהו תורתם, ובכל זאת זכות תורתם לא עמדה להם והם מתו במגיפה לפני ה' רח"ל. ואמרו חז"ל (יבמות סב.) שסיבת פטירתם הייתה מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. וכשראה זאת רבי עקיבא, עמד ודרש "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה" (ירושלמי נדרים פרק ט' הלכה ד'). ועוד אמרו (שבת לא.) מאן דסני עלך לחברך לא תעביד - זוהי כל התורה כולה.

לכן זכה משה רבנו ע"ה שהתורה תינתן על ידו, כי מידות טובות וישרות שכנו בתוכו. וכך הסברתי את מאמר חז"ל (שיר השירים רבה א' ס"ד) משה שקול כנגד כל ישראל, כלומר על אף שדעתו של כל אחד מבני ישראל אינה תואמת לחברו כמו שאמרו (ברכות נה.) כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות. כי לכל יהודי ויהודי יש דרך משלו לעבודת ה', ולכל שבט נתיב מחשבה משלו לדרך העולה בית א-ל, אך עם כל זאת ידע משה רבנו בחכמתו לנווט את עצמו ולהתנהג עם כל אדם לפי טבעו באשר הוא. הוא נהג עם כל אחד לפי הרגליו והלך רוחו, כי מידות טובות ונאצלות היו במשה רבנו והוא ידע לכוון אותן לכל אחד כמעמדו וכטבעו. לכן שקול היה כנגד כל ישראל, והמידות הטובות הללו הן המפתח להשגת קנייני התורה.

ובאמת שמעלת האחדות והשלום שבין אדם לחברו היא הכרח גמור לתיקון שלמות





הקדושים. כהונה לערב הגדול - הודבקו מודעות ענק ברחובות קריה אשר בישרו על בואו של הצדיק, וקראו להמונים לבוא ליטול חלק בערב מיוחד זה. בין האמורים לשאת את דבריהם ולסייע לאדמו"ר שליט"א במגביית - נרשם גם שמי.

והנה זמן קצר קודם האירוע יצרו עימי קשר וביקשו שלא אגיע למקום מפני שבאולם הענק יש נוכחות מועטת מאוד של אנשים, כך שאין טעם לבוא ולדרוש בפני ציבור כה מצומצם. אינני יודע מה הייתה הסיבה לכך, ייתכן משום שלא פורסמו הדברים די הצורך למרות ההשתדלות הרבה. ואכן בתחילה חשבתי להימנע מלבוא, ויצאתי מן המכונית במטרה לשוב לביתי. אולם באותם רגעים עשיתי חשבון נפש ואמרתי לעצמי - לו האירוע הזה היה אירוע פרטי שלי, והנני עומד ומצפה בכליון עיניים לבואו של הקהל, ומשום מה הוא בושש מלהגיע - אין ספק שהייתי בוש ונכלם, והייתי לכל הפחות מעוניין שיבואו רבנים וישיבו לצידי.

אם כן מדוע כאן נמנע אני מלהגיע, הרי וודאי שבמצב הנוכחי נגרמים לאדמו"ר שליט"א צער ועוגמת נפש לא מבוטלים, ומדוע שלא אלך לעודדו ולחזקו?! וממחשבה זו תיכף עברתי למעשה, שבת על עקבותיי והחשתי פעמיים לאולם הכינוס. וברוך ה' הייתה סיעתא דשמיא גדולה ביותר. אומנם הציבור לא הופיע בהמוניו כפי שציפנו, אולם נשאתי בפני הנוכחים המועטים דברי חיזוק וחיממות את ליבם במעלת החזקת התורה, ובחסדי שמים זכינו לאסוף סכום נאה ומכובד להחזקת מוסדותיו של האדמו"ר שליט"א. בראשונה תרמתי אני סכום מכובד, ואף שאר הנוכחים הלכו בעקבותיי. וכך חזרתי לביתי שמח וטוב לב על החסד שזכיתי לעשות באותו ערב. וכמובן שזיכוני משמים לכך רק מפני ששמתי עצמי במקומו של האדמו"ר וחשבתי כיצד הייתי אני מרגיש לו הייתי שרוי במצב מביך שכזה. וזה מה שהובא לעיל (בדברי רש"י) "את העני עמך" - הווי מסתכל בעצמך כאילו אתה העני. כי רק בדרך זו יש יכולת באדם להבין את כאבו של הזולת וממילא יש בכוחו לסייע לו בסיוע שיש בו ממש.

כל אדם צריך לנהוג לשתף עצמו בצרת חברו ולחוש את כאבו, כי זוהי מידת האחדות שכולנו נהיה כאיש אחד בלב אחד - לעזור ולסייע איש את רעהו כי כולנו בני איש אחד אנחנו, וה' בשמים הוא אבינו ה' אחד.

ומה מתאימים הם דברי חז"ל (תנא דבי אליהו כח) אמר הקב"ה לישראל- בניי אוהביי, כלום חסרתי דבר שאבקש מכם? ומה אני מבקש מכם- אלא שתהיו אוהבים זה את זה, ותהיו מכבדים זה את זה ותהיו יראין זה מזה, עד כאן. נמצא ששלמות בקנייני התורה הקדושה תלויה באופן יסודי וחשוב בתיקון העניינים שבין אדם לחברו.

להרבות את השלום והאחדות בינינו. ואם רואה אדם אי מי מזולתו הזקוק לסיוע או לעזרה כלשהי, תיכף ומיד יושיט לו את ידו ויתמוך בו להקימו ולסעודו ולא יעלים עיניו ממנו חלילה, כי המיזות הטובות הללו הן ההכנה הראויה לקניין התורה, ובהן נמדד האדם האם ראוי והגון הוא למעלת התורה שתשכון בו אם לאו.

וכיצד יכול האדם להרגיש באמת את כאבו של השני ולחוש לעזרתו ולתמוך בו בעת צרה? התשובה היא רק אם יחוש וירגיש שצרתו של השני הינה צרתו הפרטית, וכאילו

וכיצד יכול האדם להרגיש באמת את כאבו של השני ולחוש לעזרתו ולתמוך בו בעת צרה? התשובה היא רק אם יחוש וירגיש שצרתו של השני הינה צרתו הפרטית, וכאילו הוא עצמו נמצא באותה בעיה. וזה שנאמר בפסוק (שמות כ"ב כ"ד) "אם כסף תלוה את עמי את העני עמך" כותב רש"י - הוי מסתכל בעצמך כאילו אתה עני, עד כאן. כי לעולם אין יכולת לאדם להרגיש את צערו של השני ולחוש את כאבו באמת, אלא אם כן ישים את עצמו במקומו ויחשוב באמת ובתמים שכאבו של חברו הוא כאבו האישי.

הוא עצמו נמצא באותה בעיה. וזה שנאמר בפסוק (שמות כ"ב כ"ד) "אם כסף תלוה את עמי את העני עמך" כותב רש"י - הוי מסתכל בעצמך כאילו אתה עני, עד כאן. כי לעולם אין יכולת לאדם להרגיש את צערו של השני ולחוש את כאבו באמת, אלא אם כן ישים את עצמו במקומו ויחשוב באמת ובתמים שכאבו של חברו הוא כאבו האישי.

ובאמת שחשתי דבר זה על בשרי, כאשר אדמו"ר ידוע ומפורסם בארץ, הגיע להתארח בצרפת (ערב ט"ו שבט התשע"א) לערוך את שולחנו הטהור שם, ובמטרת עריכת מגביית מוסדותיו

שיעקב אחיו הקדימו ונטל ממנו את הברכות, נאמר בתורה (בראשית כ"ז ל"ד) "כשמוע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה". ואמרו במדרש (בראשית רבה סז) היכן נפרע לו? בשושן הבירה שנאמר (אסתר ד' א') "ויצעק זעקה גדולה ומרה" כלומר שזעקת עשיו הזיקה לישראל לאחר מספר דורות בימי מרדכי ואסתר. ולכאורה יש להבין מדוע נענש יעקב על צערו של עשיו, הרי הברכות ניתנו לו בדין, ורוח הקודש הסכימה לדבר? ויתרה מזו, הקב"ה שלח את מלאכיו לסייע ליעקב שהברכות ייפלו בחלקו, כמובא בחז"ל (בראשית רבה סה) וזה לשונו - כיוון שאמר יצחק ליעקב "גשה נא ואמושך בני" נתפס יעקב בפחד וחללה ונשפכו מים על ברכיו, והיה ליבו רפה כשעווה. מיד זימן לו הקב"ה מלאכים - אחד מימינו ואחד משמאלו, והיו אווזין אותו במרפקו כדי שלא ייפול, עד כאן. אם כן מהי אשמת יעקב על צערו של עשיו, ומדוע נענש זרעו בימי מרדכי ואסתר?

התשובה היא, כי אומנם נכון שהברכות היו מיועדות ושמורות ליעקב אבינו ע"ה ואין כל אשמה מונחת על צווארו, אך מכל מקום נגרמו צער ועוגמת נפש לעשיו מחמתו. כי כשראה הוא שהברכות נלקחו מיזו והנה נותר ערום ועריה מכל שפע של ברכה אזי נתמלא ליבו בצער איום ונורא וזעקתו באה מתוך עמקי ליבו. וכידוע הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה, ולכן תבעו משמים את יעקב על כך, וזרעו נענש בדבר. ומכאן יש ללמוד שאם כך הקב"ה נפרע מן הפוגע בחברו באונס ושלא במתכוון - על אחת כמה וכמה המצער לחברו במזיד ומסב לו עוגמת נפש בכוונה תחילה, שבוודאי עונשו גדול מנשוא.

ועל פי זה הסברתי בסיעתא דשמיא את מאמר חז"ל (שמות רבה י') שרשעי ישראל שהיו במצרים, מתו במכת חושך. מפני שבמכה זו נצטערו המצרים צער נורא ואיום - שלושה ימים ושלושה לילות רצופים הם היו כמאובנים מבלי יכולת לזוז ולנוע, וכמאמר הכתוב (שמות י' כ"ג) "לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים". וכמובן שהיה בזה ייסורים קשים ונוראים, כשכל המטרה הייתה שיכירו ישראל את גבורת ה' ויתרצו להתקרב אליו ויתאו לקבל את מרותו. אולם אותם הרשעים לא השכילו להבין את המסר שבמכות הללו ולא אבו להתקרב אל ה' ולשוב בתשובה. ונמצא אם כן שצערם של מצרים היה לשווא כי לדידם לא הייתה בו כלל תועלת, ועל כן נתבעו אותם הרשעים על צערם של מצרים שהיה לחינם, ושילמו על כך בחייהם. ואם כך מקפיד הקב"ה על צער הנגרם לאומות העולם - על אחת כמה וכמה המצער את חברו היהודי, שהקב"ה יתבע את עלבוננו ממנו. ולכן חובה קדושה מוטלת על כל אחד מאיתנו להשתדל לאהוב את כל אחד ואחד מבני ישראל, ולהתאמץ

